

N:o 12.

Ank. till Riksd. Kansli den 6 Mars 1874, kl. 11 f. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion, åsyftande närmare bestämmelser rörande härads- och socknevägars bredd m. m.

Herr *Lasse Jönsson* har uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 49), som blifvit till Lag-Utskottet remitterad, anmärkt, att den i 4 Kap. 1 § och 25 Kap. 2 § Byggningsbalken för härads- och socknevägar bestämda bredd af sex alnar skulle vara otillräcklig, synnerligast när vägen ledde till hamn eller jernvägsstation. På några ställen vore dock dessa vägar ända till 8 alnar breda, men i anseende till jordens stigande värde trängde jordegarna på och afdikade vägarnes sidor till den i lagen föreskrifna bredd; och då härtill komme, att på ställen, der alfven utgjordes af mergel, jordegarna, för att åtkomma denna, upptoge dikena lodrätt från den smala vägens ytterkant till flera fots djup, så hade många olyckshändelser härigenom uppkommit.

För beredande af rättelse härutinnan föreslår motionären, "att härads- eller allmänt underhållna socknevägar, som finnas till större bredd än 12 fot, måtte vid sina nuvarande bredder fortfarande bibehållas; att vid vägdikenas upprensning icke något måtte få från vägsidorna bortskäras, då ej vägens bredd är öfver 16 fot, samt att dikena utmed allmän väg icke må få upptagas till större djup än högst tre fot från vägens öfverkant, så vida icke sådant för vägens bestånd är oundvikligt och vägsyningsmännen sådant tillåta".

Motionären utgår från den förutsättning, att, då en härads- eller sockneväg blifvit utlagd till större bredd än lagen föreskrifver, det skulle bero på

vederbörande väghållare eller jordegare att efter godtfinnande minska bredden till lagbestämd storlek. Detta kan dock icke lagligen ske utan tillåtelse af den embetsmyndighet, under hvilkens inseende vägen står. Om väghållaren eller jordegaren egenmäktigt inkräktar något af vägområdet, innebar sådant en lagöfverträdelse, som kan beifras till vinnande af rättelse.

På grund häraf och då, beträffande beskaffenheten af vägdikena, det åligger kronobetjeningen att vaka deröfver, att dessa inrättas på ett sätt, hvarigenom iakttagas erforderliga försigtighetsmått till förekommande af olyckshändelser, får Utskottet vördsamt hemställa,

att berörda motion ej måtte till någon vidare åtgärd å Riksdagens sida föränleda.

Stockholm den 5 Mars 1874.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.